

Це мою хату вже замітає холодний вітер

Борис Олійник

Це мою хату вже замітає холодний вітер,
І синій терен в туманах сизих осінньо терпне...
Ти моя мрія, мій бронзوکосий останній квітень.
А я вже серпень... А я вже серпень...
Серпень.

Мені настала пора вечірня косить отаву.
Виходжу в поле, а місяць висне, як срібен серпик.
До тебе, квітню, ще тільки стука у гості травень.
А я вже серпень... А я вже серпень...
Серпень.

Це так судилось: мені летіти, не долетіти
І зупинитися жайворово над твоїм серцем,
Бо поміж нами лягли навіки літа і літо –
Як поміж квітнем і поміж серпнем...
Серпнем.